

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 13 lipca 1934 r.

w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 25 czerwca 1934 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłu chemicznego, spożywczego (z wyłączeniem wyrobu i rafinerji cukru, oraz z wyłączeniem przemysłu spirytusowego), galanterijnego oraz przemysłów, dla których nie istnieją specjalne taryfy i dla zakładów handlowych.

Chrześcijańskie Zjednoczenie Zawodowe w Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Związków Za-

wodowych, Okręgowa Rada Zawodowa w Poznaniu, Związek Robotników i Rzemieślników Z. Z. P. oraz Związek Zawodowy Pracowników w Przemysle i Handlu „Praca”, wniosły do Ministerstwa Opieki Społecznej w myśl § 2 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych i załatwianiu zatargów zbiorowych pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456) podanie o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłu chemicznego, spożywczego (z wyłączeniem wyrobu i rafinerji cukru oraz z wyłączeniem przemysłu spirytusowego), galanterijnego oraz przemysłów, dla których nie istnieją specjalne taryfy i dla zakładów handlowych umowie zbiorowej, zawartej w Poznaniu w dniu 25 czerwca 1934 r. pomiędzy Okręgowym Związkiem Pracodawców Stow. zap. w Poznaniu z jednej strony, a Związkiem Robotników i Rzemieślników Z. Z. P., Związkiem Związków Zawodowych, Okręgowa Rada Zawodowa, Chrześcijańskim Zjednoczeniem Zawodowym w Rzeczypospolitej Polskiej oraz Polskim Związkiem Zawodowym Pracowników w Przemysle i Handlu „Praca” z drugiej strony.

Tekst umowy podany jest poniżej.

Sprzeciwu w sprawie nadania umowie mocy obowiązującej wnosić można do Ministerstwa

Opieki Społecznej w ciągu dni 7 od ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Jerzy Paciorkowski.*

UMOWA ZBIOROWA

Pomiędzy Okręgowym Związkiem Pracodawców Stow. zap. w Poznaniu z jednej strony a związkami robotniczymi:

a) Związkiem Robotników i Rzemieślników Z. Z. P. w Poznaniu,

b) Związkiem Związków Zawodowych, Okręgowa Rada Zawodowa w Poznaniu,

c) Chrześcijańskim Zjednoczeniem Zawodowym w Rzeczypospolitej Polskiej Poznań - Pomorze,

d) Polskim Związkiem Zawodowym Pracowników w Przemysle i Handlu „Praca” — Poznań z drugiej strony, zawarto następującą umowę zbiorową:

Par. 1.

W zakładach przemysłu chemicznego, spożywczego (z wyłączeniem wyrobu i rafinerji cukru, oraz z wyłączeniem przemysłu spirytusowego), galanterijnego oraz w przemysłach, dla których nie istnieją specjalne taryfy i w zakładach handlowych obowiązują następujące płace godzinne:

Kategorie pracowników	Poznań		
	i gmina Luboń	Miejscowości powyżej 10 tysięcy mieszkańców	Miejscowości poniżej 10 tysięcy mieszkańców
1. Rzemieślnik w pierwsz. 2 lat. po wyuczeniu	0,61	0,58	0,55
2. Rzemieślnik od 2 — 4 lat po wyuczeniu	0,73	0,69	0,66
3. Rzemieślnik ponad 4 lata po wyuczeniu	0,82	0,78	0,74
4. Rzemieślnik żonaty kat. 2-ej otrzymuje płacę kat. 3-ej			
5. Robotnik przyuczony	0,61	0,58	0,55
6. Robotnik zwyczajny od 15 — 18 lat	0,29	0,28	0,26
7. Robotnik zwyczajny od 18 — 21 lat	0,47	0,45	0,42
8. Robotnik zwyczajny ponad 21 lat	0,60	0,57	0,54
9. Robotnica od 15 — 18 lat	0,24	0,23	0,22
10. Robotnica od 18 — 21 lat	0,29	0,28	0,26
11. Robotnica ponad 21 lat	0,34	0,32	0,30
12. Wóźnice otrzymują do wyżej wymienionych płac robotn. tygodniowo więcej	2,50	2,40	2,25

Par. 2.

Przy pracach na montażu poza obrębem miasta, płaci się pracownikom fabrycznym i warsztatowym 15% ponad płace godzinne, pozatem otrzymują strawne i mieszkanie.

Par. 3.

Taryfowe płace godzinne, wymienione w par. 1, są płacami minimalnymi dla odnośnych kategorii pracowników. Płac tych nie wolno obniżać, mogą one jedynie być podwyższone poszczególnym pracownikom w zależności od ich zdolności i okresu czasu, przepracowanego w danym zakładzie pracy.

Par. 4.

Płace akordowe i premjowe regulują poszczególne przedsiębiorstwa indywidualnie, przy czem gwarantuje się conajmniej stawki godzinne.

Par. 5.

Celem właściwego zastosowania niniejszej taryfy w poszczególnych miejscowościach województwa poznańskiego, ustanawia się trzy klasy miejscowości.

Włącza się z pod działania niniejszej taryfy: Ostrów miasto i powiat, Gniezno miasto i powiat, Bydgoszcz miasto i powiat, Inowrocław miasto i powiat i powiaty: Wyrzysk i Szubin, ponieważ na ich terenie obowiązują taryfy miejscowe.

W myśl ustępu 1-go i 2-go niniejszego paragrafu, należą:

Do klasy I Poznań i gmina Luboń.

Do klasy II wszystkie miejscowości powyżej 10.000 mieszkańców.

Do klasy III wszystkie miejscowości poniżej 10.000 mieszkańców.

Klasa I stosuje płace, wyznaczone w par. 1-szym.

Klasa II stosuje płace o 5% niższe.

Klasa III stosuje płace o 10% niższe.

(Wyliczone stawki dla poszczególnych klas zobacz par. 1).

Par. 6.

Umowa niniejsza obowiązuje od dnia 1 lipca 1934 r. na czas nieokreślony z trzymiesięcznym wypowiedzeniem pod koniec miesiąca kalendarzowego.

Poznań, dnia 25 czerwca 1934 r.

Okręgowy Związek Pracodawców Stow. zap. w Poznaniu:

(—) *St. Stempniewicz,*

(—) *Zegalski.*

Związek Robotników i Rzemieślników Z. Z. P.:

(—) *Sobkowiak.*

Związek Związków Zawodowych, Okręgowa Rada Zawodowa:

(—) *Renn.*

Chrześcijańskie Zjednoczenie Zawodowe w Rzeczypospolitej Polskiej:

(—) *Marciniak.*

Polski Związek Zawodowy Pracowników w Przemysle i Handlu „Praca”:

(—) *T. Antoszczak.*

Okręgowy Inspektor Pracy:

(—) *Dr. Mroczkowski.*